

Dosarul nr. 3ra-1351/16

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – S. Papuha

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gvar - Gaz”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gvar - Gaz” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 08 octombrie 2012 SRL ”Gvar – Gaz” a depus în Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în urma controlului fiscal repetat prin metoda verificării totale realizat la SRL”Gvar – Gaz” de către colaboratorii Direcției Generale Control Fiscal (DGCF) a fost emisă decizia nr. 1808/4 din 22 iunie 2012, fiind calculate: TVA în sumă de 5.358 lei, taxa pentru amplasarea unităților comerciale în sumă de 11.716 lei, majorare de întârziere în sumă de 3.914 lei și au fost aplicate amenzi în sumă de 22.603 lei, cu calcularea contribuțiilor de asigurări sociale în sumă de 40.415 lei, contribuțiilor individuale în sumă de 7.236 lei, majorare de întârziere în sumă de 100.197 lei, aplicate amenzi în sumă de 47.651 lei.

SRL „Gvar - Gaz” a menționat că nefiind de acord cu decizia organului de control fiscal SRL ”Gvar - Gaz”, în conformitate cu art. 14 din Legea contenciosului

administrativ, a înaintat la data de 20 iulie 2012 cerere prealabilă (contestație), solicitând revocarea integrală a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1808/4 din 22 iunie 2012, ca fiind neîntemeiată și emisă cu încălcarea prevederilor legale. Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 222 din 13 septembrie 2012, contestația depusă de SRL “Gvar – Gaz” a fost considerată neîntemeiată, fiind respinsă cu menținerea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Reclamantul a considerat ilegale deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, deoarece au fost emise contrar prevederilor legale sau decizia nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 a fost emisă de aceeași persoană, dna Valentina Negară, care a examinat și contestația depusă de SRL “Gvar – Gaz”, astfel, a fost grav afectat dreptul contribuabilului de a se bucura de a o atitudine corectă din partea organelor cu atribuții de administrare fiscală și a persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora (art.8 alin.(1) lit.b Cod fiscal), fapt ce implică obiectivitate și imparțialitate din partea organului care realizează controlul fiscal sau în opinia sa este absolut evident că persoana care a emis o decizie nu poate fi nici obiectivă și nici imparțială în situația în care examinează corectitudinea și legalitatea acesteia, în baza contestației depuse.

Referitor la ilegalitatea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 reclamantul a menționat drept încălcate normele legale la efectuarea controalelor fiscale la SRL “Gvar – Gaz”. Astfel primul control fiscal a început în 11 iulie 2011, fiind emis actul de control nr. 5-651324 din 26 august 2011. Prin decizia nr. 121/4 din 10 octombrie 2011 emisă de Direcția Generală Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău controlul fiscal a fost suspendat. Ulterior, la 03 mai 2012 a fost inițiat un control repetat, care s-a finalizat cu emiterea deciziei nr. 1808/4 din 22 iunie 2012, respectiv de facto controlul fiscal primar și controlul repetat au fost efectuate pe parcursul unui an de zile.

SRL „Gvar - Gaz” a invocat că potrivit art.216 alin. (4) Cod Fiscal durata unui control fiscal la fața locului nu trebuie să depășească două luni calendaristice, în cazuri excepționale, conducerea organului care exercită controlul fiscal poate să decidă prelungirea duratei în cauză cu cel mult 3 luni calendaristice sau să sisteze controlul. Astfel, primul control a început la 11 iulie 2011 și a fost suspendat abia la 10 octombrie 2011 prin decizia nr. 121/4 emisă de Direcția Generală Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, termenul de 2 luni prevăzut de legislația fiscală a fost depășit cu mult, controlul fiscal fiind efectuat timp de 3 luni și 6 zile.

Organul fiscal în decizia nr. 222 din 13 septembrie 2012 pe marginea contestației depuse de SRL “Gvar – Gaz”, examinând argumentul referitor la efectuarea controlului fiscal cu depășirea termenului prevăzut de legislație, face referire la decizia nr. 112/4 din 23 septembrie 2011 privind prelungirea termenului de examinare a cazului cu 30 de zile sau coraportul datelor menționate anterior, denotă cu certitudine încălcarea prevederilor legale imperative, deoarece decizia de prelungire a termenului a fost emisă după 12 zile de la expirarea termenului de două luni calendaristice prevăzut de legislație pentru efectuarea controlului fiscal, controlul

a început la 11 iulie 2011, prin urmare termenul de două luni calendaristice a expirat la 11 septembrie 2011, iar prelungirea acestui termen a fost dispusă abia pe 23 septembrie 2011, deși trebuia realizată pînă la expirarea termenului și nicidecum peste 12 zile.

În conformitate cu art. 214 alin. (6) Cod Fiscal, organele cu atribuții de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sînt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanțe ce atestă existența unor semne de încălcare fiscală și prin urmare se impune un nou control, iar în cazul SRL „Gvar – Gaz”, în urma verificării respectării legislației fiscale în cadrul controlului fiscal primar au fost stabilite unele abateri la care se face referire și în decizia nr. 1808/4 din 22 iunie 2012, care au fost reflectate în actul nr. 5-651324 din 26 august 2011.

Reclamantul a indicat că rezultatele acestui control nu puteau fi considerate neconcludente și nu se impunea un control repetat, prin urmare efectuarea controlului repetat contravene prevederilor legale menționate, deoarece nu a existat nici una din circumstanțele care ar fi justificat efectuarea acestuia.

Referitor la aspectul de încălcare a drepturilor contribuabilului stabilite de Codul Fiscal, a remarcat că, pe de o parte, organul de control fiscal a depășit termenele stabilite de legislație pentru efectuarea controlului fiscal, iar pe de altă parte, efectuarea controlului repetat nu a fost întemeiată, deoarece nu a fost relevată nici una din condițiile stabilite de lege pentru dispunerea efectuării unui control repetat, consideră acțiunile organului fiscal drept ilegale și în consecință, decizia adoptată în baza acestora este ilegală și urmează a fi anulată.

SRL „Gvar - Gaz” a invocat că Valentina Negară, șef - adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău s-a limitat în a arăta prevederile legale, care permit efectuarea unui control fiscal repetat, fără a indica care anume circumstanțe au determinat de facto realizarea acestuia. Este inacceptabilă poziția organului de control fiscal, care în argumentarea deciziei adoptate face referire generală la norma de drept, fără a indica circumstanțele de fapt care au determinat aplicarea acesteia, iar la adoptarea deciziei nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 organul fiscal nu a aplicat corect prevederile legale în vigoare, astfel încît a stabilit eronat sancțiuni fiscale agentului economic SRL „Gvar – Gaz”.

Organul de control fiscal în mod eronat a concluzionat în punctul 11 din decizia nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 că agentul economic a reflectat incorect la deduceri suma de 26.792 lei și respectiv TVA 5.358 lei conform facturii fiscale nr. 0234187 din 20 decembrie 2010, deoarece conform art. 24 alin.(1) Cod fiscal se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare incluse de contribuabil pe parcursul anului fiscal, existînd documente contabile primare veridice ce atestă faptul că lucrările au fost îndeplinite și anume: contract de îndeplinire a lucrărilor, comanda de îndeplinire a lucrărilor, act de îndeplinire a lucrărilor de excavare a pămîntului, factura fiscală.

Reclamantul consideră că, explicația organului de control fiscal enunțată în decizia privind examinarea contestației, este absolut neîntemeiată, deoarece potrivit

art. 24, alin. (1) Cod fiscal se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul anului fiscal, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător, iar excavarea pământului din s. Măgdăcești, unde contribuabilul nu are subdiviziuni și care au fost suportate pentru obiectul dat nu se încadrează în prevederile legale menționate. Astfel, se consideră poziția organului de control fiscal neîntemeiată, deoarece este evident că, agentul economic poate practica activitatea de întreprinzător pe întreg teritoriul țării și nu numai în localitatea unde are înregistrate subdiviziuni.

SRL „Gvar - Gaz” susține că nu a admis nici o încălcare a legislației fiscale, așa cum pretinde eronat organul de control fiscal, atunci când a dedus suma de 26.792 lei și respectiv TVA 5.358 lei, conform facturii fiscale nr. 0234187 din 20 decembrie 2010. Suma TVA de 5.358 lei de la cap.1 punctul 1.1 al deciziei nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 de asemenea este calculată ilegal, precum și amenda în mărime de 2.277 lei din cap. IV punctul 4.5, majorarea de întârziere din cap. III punctul 3.1 ale aceleiași decizii, în mărime de 828 lei. Organul de control fiscal în mod eronat a concluzionat că, agentul economic s-a eschivat de la calculul și plata taxei pentru amplasarea unităților comerciale, deoarece SRL “Gvar – Gaz” nu dispune de unitate comercială și respectiv, nu se ocupă cu comercializarea mărfurilor, astfel prevederile art. 290 lit. (e), 291 lit. (e), 292 alin. (1), 293 alin. (1), 294 alin. (1) din anexa Titlului VII a Codului Fiscal, “Taxe Locale” nu se atribuie la agentul economic menționat.

Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 o consideră ilegală, deoarece SRL “Gvar – Gaz” are doar un depozit pe str. Valea Bîcului nr.9, mun. Chișinău și nu dispune de o unitate comercială, așa cum eronat se indică în decizia organului fiscal, drept dovadă se prezintă contractul nr. 101 din 14 decembrie 2007, încheiat între SRL “Gvar – Gaz” și SRL “Logos- Grup”, care e un act juridic valabil, în care se atestă clar despre arenda depozitului pe str. Valea Bîcului nr.9.

Organul de control fiscal în mod incorect a indicat în punctul III din decizia nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 că agentul economic a admis încălcări ale art. 4 și 6 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2007, 2008, 2009, deoarece SRL “Gvar – Gaz” a calculat corect contribuțiile la asigurările sociale de stat, reieșind din salariile achitate conform documentelor contabile care atestă sumele achitate salariaților, astfel, sumele menționate la capitolul retribuția muncii în procesele-verbale constituie un anumit procent din suma lucrărilor, cât și legislația fiscală impune calcularea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii conform salariilor achitate de facto, fapt care a și fost realizat de SRL “Gvar – Gaz”, sub acest aspect, face referire și la controlul realizat de Inspecția de Stat a Muncii (nr.002603 din 13 ianuarie 2011) în cadrul căruia nu au fost depistate încălcări ale legislației în vigoare la achitarea drepturilor salariale angajaților.

Reclamantul a indicat că, conform cap III lit. a) alin. (4) al actului nr. 5-652057 din 18 mai 2012 se constată că Notele de informare privind salariul și alte plăți efectuate de către patron în folosul angajaților prezentate Inspectoratului Fiscal și Casei Naționale de Asigurări Sociale în perioada anului 2007 - 2011 au fost prezentate în termenii stabiliți și conțin informații autentice, respectiv, contrar acestor

afirmații la cap III lit. h) ale actului menționat se indică precum că, agentul economic SRL “Gvar – Gaz” nu a calculat în evidența financiară contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii de la volumul manoperei reflectată în procesele verbale de recepție finală a lucrărilor pentru trim. I, III, IV anul 2007, trim. IV anul 2008 și trim. IV anul 2009, micșorând fondul de salarizare, salariul lucrătorilor la întreprinderea SRL “Gvar – Gaz” coincide cu suma manoperei indicată în procesele - verbale de recepție finală a lucrărilor, însă salariul personalului administrativ se achită sume fixe din venitul brut al SRL “Gvar – Gaz”.

Astfel că, organul de control fiscal a aplicat sancțiuni pentru unele presupuse abateri pentru care a trecut termenul de prescripție de 4 ani prevăzut de art. 264 alin. (1) Cod fiscal, și anume privind salariile și contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii achitate conform proceselor - verbale de îndeplinire și recepție a lucrărilor de construcție pentru trim. I, III, IV a anului 2007 și trim. III a anului 2008, cu referire, la realizarea controlului fiscal cu depășirea termenului de prescripție de 4 ani prevăzut de art. 264 alin. (1) Cod fiscal, în decizia nr. 222 din 13 septembrie 2012 privind examinarea contestației, organul fiscal face trimitere la art. 264 alin.(2) Cod fiscal, care prevede cazurile în care termenul de prescripție nu se aplică, fără a indica concret care anume din situațiile respective a fost constatată în speță.

În decizia nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 organul de control fiscal a copiat de la alt agent economic sancțiunea privind întocmirea neadecvată a declarațiilor privind TVA pentru L.12.2010, L.11.2011 și L.12.2011, deoarece aceste abateri nu au fost menționate în actul de control fiscal, fapt ce denotă o dată în plus superficialitatea și incorectitudinea persoanei care a emis decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și care respectiv a refuzat să recunoască și să corecteze încălcările comise atunci când a examinat contestația depusă de SRL “Gvar – Gaz”. Constatările stabilite prin deciziile nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 și nr. 222 din 13 septembrie 2012 adoptate de către șeful adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Valentina Negară, nu pot fi calificate drept încălcări ale legislației fiscale și nu pot fi aplicate sancțiuni în baza acestora.

SRL “Gvar – Gaz” a solicitat recunoașterea ca ilegală și anularea deciziilor Inspectorului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și nr. 222 din 13 septembrie 2012 pe marginea contestației, să fie restituită suma de 9.842,42 lei, încasată forțat din contul SRL „Gvar – Gaz” în baza ordinului incaso nr. 0200001416, 0200001417 la data de 09 august 2012.

În cadrul examinării cauzei reclamantul a înaintat cerere de completare a cerințelor prin care a solicitat recunoașterea ca ilegală și anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și nr. 222 din 13 septembrie 2012 pe marginea contestației și restituirea sumei de 11.012,09 lei încasată forțat din contul SRL “Gvar – Gaz” în baza ordinelor incasso nr. 0200001416, nr. 0200001417 din 09 august 2012 și nr. 0213000292 din 27 februarie 2013.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL “Gvar – Gaz”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2013 s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012, cu remiterea cauzei la rejudecare la Judecătoria sect. Rîșcani mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 martie 2014 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Gvar – Gaz”. S-au anulat ca ilegale deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 și nr. 222 din 13 septembrie 2012 cu restituirea sumei de 11.012,09 lei încasate forțat din contul SRL „Gvar – Gaz” în baza ordinelor de incaso nr. 0200001416, nr. 0200001417 din 09 august 2012 și nr. 0213000292 din 27 februarie 2013, SRL „Gvar – Gaz” (f.d. 47 – 51 vol. II).

La 13 martie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 martie 2014, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă (f.d. 39, 68 – 73 vol. II).

Potrivit certificatului Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, cauza civilă la acțiunea SRL „Gvar – Gaz” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost pierdută și părțile au fost înștiințate de pierderea dosarului, explicându-se dreptul de a reconstitui procedura judiciară (f.d. 36 vol. II).

La 20 octombrie 2015 SRL „Gvar - Gaz” a depus o cerere privind reconstituirea procedurii judiciare pierdute (f.d. 2 – 3 vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 08 decembrie 2015 s-a admis cererea de reconstituirea dosarului pierdut și s-a reconstituit hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 martie 2014, în pricina civilă la acțiunea înaintată de SRL „Gvar - Gaz” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea deciziilor nr. 1808/4 din 22 iunie 2012 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și nr. 222 din 13 septembrie 2012 pe marginea contestației (f.d. 45 vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 martie 2014, s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Gvar – Gaz”. În motivarea soluției s-a reținut că contribuția de asigurare socială de stat este obligație fiscală a contribuabilului și termenul de prescripție pentru determinarea obligațiilor fiscale urmează a fi aplicat conform prevederilor art. 264 Cod Fiscal. Astfel în rezultatul controlului fiscal s-a stabilit că agentul economic dispune de depozit de montare și comercializare a posturilor de reglare a gazului natural, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Valea Bîcului, 9, pentru care nu a fost calculată și achitată taxa pentru unitățile comerciale pe toată perioadă supusă controlului, conform cotelor stabilite de către Consiliul municipal Chișinău prin deciziile nr. 22/4 din 04 mai 2005 și nr. 3/21 din 23 martie 2010, iar afirmațiile reclamantului sînt eronate (f.d. 80 – 96 vol. II).

La 16 iunie 2016 SRL „Gvar – Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 martie 2014 (f.d. 99 – 109 vol. II).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material, nu a fost data aprecierea probelor prezentate, fiind comise unele erori care încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale omului, iar hotărîrea primei instanțe este legală și întemeiată..

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 07 aprilie 2016 și a fost expediată părților la 06 mai 2016 (f.d. 98 vol. II). Recurentul a depus recurs la 16 iunie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Gvar – Gaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

SRL „Gvar – Gaz” a invocat în recursul său că decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material, nu a fost data aprecierea probelor prezentate, fiind comise unele erori care încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale omului, iar hotărîrea primei instanțe este legală și întemeiată.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SRL „Gvar – Gaz” împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvar - Gaz”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gvar - Gaz” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas